ԺՐ. ՏԱՐԻ 8442 (Ն. Տ.) 15 ՕԳՈՍՏՈՍ 1895 — 8 ՕԳՈՍՏՈՍ 1895 — 24 ՍԵՓԷՐ 1313 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՍԿ ԴՐՈՒԹԻՒՆՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Կ. Պոլիս

درد اداره سی آرەوەلك غزەتەسی كولوآرى عدەسى غلطه عدەسيله

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
Քաղաքական եւ Ընդհանուր

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆԱՒՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամեական արժեք 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օտար երկիրներէ՝ Տարեկան ժրամբ 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընթիր թուղթի վրայ տասնամեայ տպագր. Տարեկան Օսմ. ոսկի 2
Գասնաւոր թիւրատարի ծախիր վաճառական Գրուշ 50

Խմբագրութենան ուղղած յոտման համար պէտք գրութիւն

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

ԳԱՆՁԱՆԱԿ ՈՒ ՊՆԱԿ

Ի տարեւս կը հրատարակենք Ուրֆայի մեր Թղթակցին մէկ նամակը որ, իր ամփոփ ու հակիրճ ձեւին մէջ, ուշագրութեան արժանի խորհրդածութիւններ կ'ընէ եւ հինէն ու նորէն տեղեկութիւններ կուտայ պնակի չվճարելուն վրայ քաղաքին եկեղեցիին մէջ. Ան միջոցին երբ հոս կ'ուսումնարկենք Պոլսոյ եկեղեցիներէն վերցնել պնակութեան ստատկացուցիչ չարքը որ ժողովուրդին ազօթքը խանգարելու բնութիւն ունի, չենք ենթադրեր թէ այս տեսակ խորհուրդ մը քան տարիէ հետէ կը գործադրուի եղեր արդէն գաւառական եկեղեցիի մը մէջ. Եւ հիմայ կը գանգատին միակ պնակէն, որ դեռ կ'երեւայ, այն ալ ոչ թէ տաճարին մէջ, այլ դուրսը, դան դիմայ. Եւ այս իսկ չատ կը դժնեն Ուրֆացիք, մեհանձն գացուցմով մը որ չուզեր հոգեւոր պաշտօնեան տեսնել «մուրացկի դերին մէջ». Գուցէ բացատրութիւնը քիչ մը խիստ երեւնայ, բայց արդար է. ժողովուրդին ձեռքն է իր քահանային արժանապատուութիւնը բարձր պահել, անոր նպաստելու համար լաւագոյն ձեւն ընտրելով, փոխանակ ապահելու որ գանձանակը կամ պնակը կարկառուին իրեն:

Գրեթէ տարի մը կայ որ այս բանաւէճը նորոգութիւն խորհուեցաւ ու գործադրուեցաւ. Պոլսոյ առաջնակարգ թաղի մը մէջ. ամէն հայ տուն, իր կարողութեան չափով զոր գիտէ գնահատել Թաղական խորհուրդը, տարեկան որոշեալ գումար մը կը վճարէ Թաղային մնաւուկին եւ այս կերպով կատարած կ'ըլլայ իր նիւթական պարտականութիւնն հանդէպ եկեղեցիին. Այ ոչ գանձանակը, ոչ պնակը, ոչ իւզպիրը, ոչ աղբատներու գիմումը չեն նեղեր զինքը. եկեղեցի մուած վայրկենէն մինչեւ եւած վայրկեանը վատահ է թէ ոչ ոք պիտի ծռնենայ իրեն. «բարեպաշտները» կան, միշտ կարգութեան տէր անձեր կամ կծծիները, որոնք մեծ ոռնի օրերը կը վարանին եկեղեցի երթալու, վախնալով որ իրենց քառը չատ լեթեւցած պիտի գտնեն ի գործին, զի մինչեւ իսկ օրհնուած ծաղիկներու փունջիկները կը տրուին բանկարներէն, նուէրի մը փոխարէն զոր կարելի չէ մերժել: եկեղեցական ծախքերու ընդհանուր մասնակցութեան մը դրութիւնը այս բոլոր անպատեհութեանց առաջքը կ'առնէ. իսկ գանձանակները. ինչ զեղծումներու առիթ չեն տուած ու չեն տար անոնք. վերջերս լսեցինք թէ մարգարեական մեծ հաստատութեան մը մարիչները կասկածելով որ գանձանակներու հաստիքը քիչ մը լեւեւցած կը հանի իր տեղը, հետաքրքրութեան կ'ըլլան գիտնալու թէ ինչ ճաշերով գումար կը ապրեցին մանր դրամները, քանի որ կ'ուզեն անոնցմէ գումարներ կազմել իրենց նկարները. Ուրեմն պնակը ոչ միայն նեղութեան տեսակէտով, այլ եւ բարոյապէս պիտի նպաստէ իրենց այս հնօրեայ սովորութեան չնչումը: Ս

ՊՆԱԿԸ ՕՆԱՂՈՑԻՈՑ ՄԷՋ

Մերթ ընդ մերթ Աբէ-էյէ կը խօսի այս մասին:

Քանի մը խօսք՝ այս կողմէն:

Պետերու չորք չկար հոս. Ժամարարութեան չրջանը լրացնող քահանան միայն իսկոյն. «Բանկարներու չուրջը» գրուած քրօթրիկներ ալ առին. առին երեւան կը հանեն զարմանալի պատմութիւններ որոնք նորաձեւ գանձանակներու հաստատման պէտքը կը ղեգացունեն. այս ճամբով, մի՛ գուցէ օրին մեկը պէտք տեսնուի այդ պղնձեայ պզտիկ տուփերուն չատուկ մեքենականութիւն մը հնարելու:

Ատոնց ամենուն հիմնական ու ապահով գարմանելէ պնակները ու գանձանակները վերցնել եկեղեցիներէն, ժողովուրդին կողմէ վճարելի հաստատուն նպաստի մը դրութիւնն ընդունելով: Ուրֆայի պէս անչուշտ դեռ կան գաւառային քաղաքներ ուր ժամարարին պնակը միայն կը մնայ կամ այն ալ անհետանալու մօտ է: Կը լսենք թէ այս տեղ ալ այդ մտքով բան մը ընելու տրամադրութիւն ունի բազմահայ ու կարեւոր արուարձանի մը Թաղական խորհուրդը, ինչպէս ըլլած է միւս Թաղական ոլոռն վրայ խօսեցանք. Առայժմ, ուսումնասիրութիւն մը կատարուելու վրայ է թէ ո՛ր աստիճան ապահովութեամբ կրնայ յայտնիլ այս տեսակ ծրագիր մը. Եկեղեցական հայւոյ մը, հասոյթը չատ աւելի պիտի ըլլայ քան հիմակուան ձեւով. բայց թէ Թաղեցիները իրենցմէ սպասած յօժարակամութիւնը պիտի ցուցնեն այդ պարագային մէջ, այս կէտն է որ վարանում կը պատճառէ: Լաւնուս նայելով, իւրաքանչիւր տունէ կամ անհատ առնուելիք նպաստը ոչ միայն պիտի յատկացուի եկեղեցիին, այլ և դպրոցներուն ու աղքատներուն. կանոնաւոր պիւտճէ մը պիտի հաստատուի որուն հաւասարակշռութիւնը եկեղեցի գայթղներու կամ իրենց զանազան գործադրութեանց պիտի տայ, նոյն իսկ եթէ տարին մէկ անգամ մտնէ տաճարէն ներս կամ իր զաւակը օտար վարժարան ղրկելու եռանդէն բանուած ըլլայ. Այս դրութեան բնական հետեւանքը կըլլայ Թաղային դպրոցներուն վիճակի բարձրացումը, քանի որ պիտի բարձրանան նաեւ հասոյթները:

Երբ օրինակը կարեւոր Թաղերէ կուգայ, ուրիշ գիւղեր գժուարութիւն չեն քաշեր անոր հետեւելու. ամենուս պարտականութիւնն է գիւրութիւն ընծայել այս տեսակ օգտակար նորոգութիւններու կիրառման. Զենք կարծեր որ քահանայները ու եկեղեցւոյ աշխարհական պատասխանատուները ալ, պնակը ձեռքերնին ժողովուրդին մէջ շրջելու ծանր հարկէն ազատելով, գժգոհ մնան. ո՛չ միայն նիւթական տեսակէտով, այլ և բարոյապէս պիտի նպաստէ իրենց այս հնօրեայ սովորութեան չնչումը: Ս

ԶՈՒԻՅԵՐԻՈՑ ՏՈՒԺՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՓԻՔ ԼՈՒՆԴՈՒՆ Բ.

ԼՒՆԱՏՒՆ Յուլիս 31

Լանկաստրէ այցելելու համար կառնուի միշտպէն պէտք է ճամբայ ելլել Արեւուն ելլելէն քանի մը ժամ վերջ գրեթէ միշտ մշուշներ կը տարածուին հորիզոնին վրայ և հեռաւոր տեսարանները մասամբ կը ծածկեն:

Ճաշասրահին մէջ լոյսերը կը վառին, և սպասաւորը պատրաստ է վաղայարոյցներու նախաճաշիկը տալու: «Արթնի՛ մատ չենք ես եմ այս տաւտուտ կը հարցնեմ. —ա՛յո պարոն, ձիւկ առաջ քանի մը խուժիներ եկան ու մեկնեցան»: Ինձ սեղանակից են վերմանացի ընտանիք մը, հայրն արդէն քիչ չատ կրթաքամահ. մայրը քիչ չատ ալեւոր. երկու մատղաչ գատերը և երկու ալ պատանիներ, երեկ Փիձն եւած էին. այսօր աւելի երկար ճամբորդութեան վրայ են պիտի ձեռնարկեին. միտս հետարան. Տիալօլէկոյի չրջանը պիտի կատարէին: Ինձ սեղանակից է նոյնպես անգլեայի կղերական մը: Զգայնութեամբ ու քաղաքավարութեամբ կը նեղուիմ, կ'ըսէ այս մարդն ալ, բայց ամէն օր տասը ժամ և աւելի՝ ամէնէն զժուարին լեռները մագըլցելու չափ ուժ ունի:

Բայց ինչ որ հոս ինչպէս այլուր ի Զուիցեր մանաւանդ ուշադրութիւն կը գրաւէ, անկլիացի կանայց ու օրիորդաց անակնկալ չարքաչութիւնն է: Այս խարտեչագոյն պարմանուհիք զոր իրենց փափկութեամբը միայն իրենց ճոխ սրահներուն յանկուցիչ զարդերն լինելու պատրաստ պիտի նկատէինք, մէկ կողմ կը թողուն իրենց միտքաթոյել չրջագեստն ու փափաքիկ չարչոները, կը գիմուն իրենց լերանց հանգիստատ, ձեռք կառնուն իրենց Ալփեան ձողն, և առնական կերպով լեռնէ ի լեռ ու հովազ հովիտ կը թափառին: Դիւրին է հզրակացնել թէ ինչ բարերար ազդեցութիւն մը կը ներգործէ այս իրենց վրայ ֆիզիքապէս և բարոյապէս: Երեկ անգլիացի պարոնի մը հետ կը խօսէի իրենց ազգային մարմնամարզիկ խաղերուն վրայ, որոց ո՛չ նուազ կը մասնակցի գեղեցիկ սեռն. և ինձ կը բացատրէր թէ ինչպէս այդ խաղերը մեծապէս կը նպաստեն իր ազգակցաց ֆիզիքական և բարոյական կրթութիւն:

Անընդհատ վիրիլք մէկ այս ճամբորդութիւնն ի Լանկաստրէ օճապատրաստ չաւիղներէ, որոց մէկ մասին վրայ կաբելի է ձիով երթալ: Այդ տեղէն վեր ամէն մահկանացու իր արուեստներուն միայն կրնայ ապաւինիլ: Սրածայր գագաթ մէկ Լանկաստրէ որ կը ցցուի մեր առջեւ կապուտակ երկնից դէմ պանդով ահագին աշտարակի մը նման: Իր սեպ կողերն, ապառներ, հեւքամերժ, խարխլած ժայռերու կոյտերով ծածկուած են, ոչ տունկ մը կը բուսնի հոն և ոչ ալ փոքրիկ ծաղիկ մը կամ խոտ չիւղմ կրնայ սնունդ գտնել այդ ապառաժուտ կողերուն վրայ: Եթէ ագռաւն մինչեւ հոգ բարձրանար, հաճոյք չպիտի գար թառիւղ այդ անհրապոյր գագաթին վրայ, և թերեւս մոզէն ալ մերժէր մպլոլել այդ չոր ու ցամաք ժայռերէ վերը:

Այլ ապագոն ինձմէ առաջ և ինձմէ վերջ երկսեռ խմբակներ կան որ հեւ ի հեւ դէպ ի հոն ուղղած են իրենց քայլերն: Կարծես ուխտաւորաց խմբակներ են, որ քանի ծանօթ սրբավայր մը կ'ինթնան այցելելու: Դիմնանացի երիտասարդ գասատու մը նոր աչուադիս լեցուն կուգայ կանգնի ինձմէ արագաքայլ յայտնի գհանութեամբ մը, և ընդհատ ժայռերու հետ կ'անհետանայ: Կը նախանձիմ իր ուժին, բայց վրատահ եմ որ կարելի չէ իր այդ փութկոտ քայլերն չարունակել մինչեւ վերջ: Արդարեւ վերը ժայռի մը եռեւսնած կը գտնեմ զինքը չծծօլայի կոր մը կրծելով, և իր աչքերը մարած, խոնջած: Իր այս փորձառութենէն իրատուած պիտի չափաւորէ անչուշտ այսու հետեւ իր փառասրութիւնը. Երբ այսպէս տեսի զանգուածով ալ կուգան կանգնին իրենց նախորդներն եռեւս թողելու փառասրութեամբ:

Շատ խեղճուկ ու մխլամաքիկ գհանցած մէկ իմ վիրաւորեալ ինքնասիրութեանս՝ անցնել նուազ ատդ տարէցներէ և նուազ կորովի քանի մը կիներէ, որոց քայլերը չուտ մը գանգատիլ սկսած էին: Մանաւանդ գիրուկ կին մը, որոյ մանկամարդ հասակին յիշատակները միայն մնացած էին իրեն, ճամբուն եզերքն ընկղմած էր կխաեուազ իր ամուսինն որ իրեն կ'ընկերանար, ոչ աւելի մատղաչ և զօրեղ, անկարող ա՛ւ և է օգնութիւն մատուցանելու իրեն՝ կը նայէր ակնապիշ: Հոգին յօժար բայց մարմինը տկար:

Երեք ժամու չափ այսպէս մեր, մեր, միշտ դէպի վեր ելլելէ վերջ կը հասնինք լերան կոնին: Մեր գիմաց կը տարածուին Պէռնինեան և Յուրեկի լերանց խումբերն և իրենց առնարանները: Մեկէ վար կան ձնան գնդապատեներ: Շատերը արգէն բաժնուած են քառակողմնեան տանտիրուհիներէն: Հետեւ դէպի ձախ և դէպի յայ քանի մը նոր գագաթներ կ'սկսին ի յայտ գալ առաւօտեան չղերով ողողուին: Այս գահավէժ կռնէն մեր պիտի երթնէր, ժամէ մ'աւելի ճամբայ ունինք դեռ: Մերթ ժայռերու ճեղքերու մէջէն կ'անցնինք, մերթ քարի հատորներով չինուած սանդուխներէ կը բարձրանանք: Վերը Լանկաստրի խժուռ գագաթը, վարը խորխորատը: Թալակի նիհարակազ անձանց համար խոհեմութիւն չէ փորձել գայն: Արեւն ալ որ չատուն արդէն բարձրացած էր հորիզոնէն վեր, հոս մեր վրայ կը դեղու առաւօտեան իր չերմ ճառագայթներն: Բարեբաղդաբար օդն զով է, և տեսարաններն ալ մեր չուրջն հետզհետէ աւելի հրապուրիչ այնպէս որ ուրախութեամբ կանգ կառնուինք մերթ թէ չունչ մ'առնելու և թէ մեր աչքերը պահ մը մեր չուրջն ածելու համար:

Գագաթին վրայ ենք վիրկապետ Տիւարանն որ յանկարծ կը պարզուի մեր առջեւ, և այն իսկին տպաւորութիւնն որ կը ներգործէ մեր վրայ, ամէնէն ճարտար գրիչն իսկ կարող չէ նկարագրել: Համայնատարած ծով մը անհամար լերանց, որոց սպիտակ գագաթները փըրփրագեղ կոհակներ կը յիշեցնեն:

Ճիշդ մեր ոտից տակ կան քանի մը լըճեր. մին գրեթէ բոլորովին տառած է, միւսը սեւ ու մեսր գոյն մ'ունի, միւսն ալ կապուտակ գոյնով մը կը պատպռի: Ինչ մը հեռուն հիւրասոցը Պէրնինայի կիրճին որ դէպ ի Աւստրիա և դէպ ի Իտալիա կ'առաջնորդէ: Քանի մը հալիճներ իրենց օձապտոյտ չուրիններով: Քանի մը գիւղեր որ հեռուն կը նշմարուին և բոլոր մեր չուրջը Թիւօլի, Լօմպարտիոյ, Բիէմոնդի, կապիոնի և աւելի հեռուն Սաւոյայի լեռներն, որոց սին կը բարձրանայ միւսին գլխի, օրգան հայեացքը կրնայ տարածուիլ:

Փիձ Լանկաստրէ գրեթէ 11 հազար ոտք բարձրութեան կը հասնի: Իր գագաթին վրայ հաղիւ կրնան քառասուն անձինք տեղաւորուիլ: Եւ այս նեղ գագաթին մէկ կողմը երկաթեայ ձողերով կախուած տնակ մը կայ, ուր այլ և այլ ուտելիքներ ու ըմպելիքներ կը ծախուին, և բոլոր չրջապատն ամբողջ ցանկով մը պատապատուած: Գրեթէ բոլոր տեղը գրաւած է. գերմաներէն, ֆրանսերէն, անգլիերէն, իտալերէն կը լսուին խառնիխուռն: Ոմանք տեղնիկի մը չորքը բոլորած իրենց անօթութիւնն ու ծարաւն յագեցնելու կ'զբաղին: Այլք իրենց անուններն կ'արձանագրեն այցելուաց տետրակին մէջ: Ուրիշներ ալ յատկապէս պատրաստած նամակի թուղթի վրայ, զոր կինամ հոն իսկ գներ, քանի մը տողեր կը գրեն, իրենց բարեկամաց հետ այսպիսի բարձունքէ մը հաղորդակցելու համար: Այս նամակներն ընդունելու համար նամատատուն մ'ալ կայ հոն: Շատեր ալ իրենց դիտակը չեն հեռացներ իրենց աչքերէն: Մինչդեռ իրենց բարեկամներն ալ համայնատեսիլ պատկերի մը վրայ կը կարդան այլ և այլ լերանց անուններն ու նոցա բարձրութիւնն: Օգը բարեբաղդաբար չատ յստակ է և հեռուն, հեռուն, մամռոտիչ կ'երեւին ինձ՝ չզոյացող գագաթ մը որ Մօն Պլանն, Ալպեանց վեհագոյնն է կ'ըսեն:

Ժամէ մ'աւելի կը կենամ հոս, աչքերս չեն յագենար չուտէչ երկիւղած հիացմամբ այս տեսարանին վրայ որ Արարչին փառքն և նորա մատանց գօրութիւնը կը պատմէ: Նմանօրինակ բաղմութիւն տեսարաններու վրայ չատած էին արդէն աչքերս այլուր: բայց այս ինձ այնպէս կը թուէր թէ կը գերազանցէ զանոնք իր անօրինակ մեծութեամբ: Դժբաղս տաբար կարելի չէ բառերով ընթերցողաց աչաց առջեւ արտագրել տեսարանն, որ այժմ մտաց առջեւս կը ներկայանայ, երբ այս տողերը կը գրեմ հոգեվարքի:

Սպիտակ մշուշն կ'սկսի հետզհետէ սփռուիլ հեռաւոր հորիզոնին վրայ: Տիւարանն ծերն կ'ունձկանայ հետզհետէ, եւ բացակայ լիրանց գագաթներն ամպոց մէջ ծրարուելով: անհետ կը լինին մի գիմէ գինէ եւ մեր կը սկսինք իջնել լեռն ի վար. էն, գէմ առ ոչինչ մտան, այնքան դժուարին և աւելի թափկացուցիչ քան ելքն: Մինակ եւած էի, և հիմա կ'ինձեմ քանի մը ընկերներով որոց հետ գագաթին վրայ ծանօթացայ: Եւ ի՛նչ տաբօրինակ ընկերութիւն մ'էր, զոր կազմած էր դիպուածն. — Համայնատիլի վաճառական մը և իր որդին, գերմանացի մը վէնէզուէլեն, երաժշտութեան վիրթիւօզ մը ծնրդիրեն, զուարթ մարդ մը, և իր զուտրը, և հայ մը: Ս.

(Շար. Ա. եւ Բ. էջ)

ԹԻՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔԻ» (46)

ՓԻԻԼ ՏԸ ԿԱՄՊԻՆ

ԲՕԼԻՆ ՏԸ ՄԵՐԻԱՆ

ՄԱՏՆ ԵՐՐՈՐԴ

Թէպէտ եւս նչմարած էր չորքակ մօրըքով, վարդագոյն այդ քաղաքահասակ երիտասարդը, որ քանի մը օրէ ի վեր իր բոլորտիքը կը դաձաղ... Թպտեցաւ երբ տեսաւ անոր մօտենալը ու հետը խօսիլը, և որովհետեւ ան ալ իրեն պէս նկարիչ էր, հարկ չտեսաւ իսիտ վարուիլ անոր հետ... Խօսակցեցան իրարու ընկեր, նոյն կրօնքին՝ արուեստին՝ մտիտանդներն: Իրարու չատ հեսին իրենց ճաշակներն, իրենց ներշնչուները, պատմեցին իրենց կեանքը, և առանձին հաճոյք մը զգացին երկու հոգիներու այս առաջին բացմանէն որ պատահականները տեսակցեցան արտաքսել զանոնք Թանգարանէն:

Երբ իրարմէ բաժնուեցան, իրարու մասին դիտէին էական բաներն: Երկուքն ալ աղքատ էին, ընտանեզուրկ, ձգուած Փարիզի քաղաքակրթ վրայ դիպուածին ձեռքը, իրենց ապրուստը ճարելու համար տիպուած էին ընդօրինակութիւններ ընելու կամ պատկերներ գծելու՝ Լիվոլի փողոցին վաճառականներուն համար՝ 12 տարեկան 12 անգղ. ոսկի ռոճիկ տալ Քանատա բնակող ամէն ընտանեաց հօր որ տասը զաւակներ ունի, և 16 ոսկի՝ տասներկուս զաւակ ունեցող հօր:

Այս սովորութիւն վերստին հաստատուած է Քոլոխէք գաւառին մէջ, թէպէտ բազմանդամ ընտանիքներու տրուած օգնութիւնը ոչ թէ տասն է հիմա, այլ երկու: Այժն բնիկի կամ քաղաքացիի արտօնութիւն վայելով Քանատացիի, որ Քոլոխէք գաւառին մէջ կը բնակի, և կարող է հաստատիլ թէ հայր է օրինաւոր ամուսնութեամբ ծնած տասներկու ողջ զաւակներու, տեղային կառավարութիւնը չորս հարիւր արտալար հող կուտայ: Կառավարութիւնը այս կերպով գրեթէ երեք հարիւր վաթսուն հազար արտալար հող տուած է. գան դի հազար եօթը հարիւր քառասուն մարդիկ եկած և հաստատած են թէ տասներկու կամ աւելի զաւակներ ունին:

ՔՈՒԻՅԵՐԻՈՑ ՏՈՒԺՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՓԻՔ ԼՈՒՆԴՈՒՆ Բ.

ԼՒՆԱՏՒՆ Յուլիս 31

Լանկաստրէ այցելելու համար կառնուի միշտպէն պէտք է ճամբայ ելլել Արեւուն ելլելէն քանի մը ժամ վերջ գրեթէ միշտ մշուշներ կը տարածուին հորիզոնին վրայ և հեռաւոր տեսարանները մասամբ կը ծածկեն:

Ճաշասրահին մէջ լոյսերը կը վառին, և սպասաւորը պատրաստ է վաղայարոյցներու նախաճաշիկը տալու: «Արթնի՛ մատ չենք ես եմ այս տաւտուտ կը հարցնեմ. —ա՛յո պարոն, ձիւկ առաջ քանի մը խուժիներ եկան ու մեկնեցան»: Ինձ սեղանակից են վերմանացի ընտանիք մը, հայրն արդէն քիչ չատ կրթաքամահ. մայրը քիչ չատ ալեւոր. երկու մատղաչ գատերը և երկու ալ պատանիներ, երեկ Փիձն եւած էին. այսօր աւելի երկար ճամբորդութեան վրայ են պիտի ձեռնարկեին. միտս հետարան. Տիալօլէկոյի չրջանը պիտի կատարէին: Ինձ սեղանակից է նոյնպես անգլեայի կղերական մը: Զգայնութեամբ ու քաղաքավարութեամբ կը նեղուիմ, կ'ըսէ այս մարդն ալ, բայց ամէն օր տասը ժամ և աւելի՝ ամէնէն զժուարին լեռները մագըլցելու չափ ուժ ունի:

Բայց ինչ որ հոս ինչպէս այլուր ի Զուիցեր մանաւանդ ուշադրութիւն կը գրաւէ, անկլիացի կանայց ու օրիորդաց անակնկալ չարքաչութիւնն է: Այս խարտեչագոյն պարմանուհիք զոր իրենց փափկութեամբը միայն իրենց ճոխ սրահներուն յանկուցիչ զարդերն լինելու պատրաստ պիտի նկատէինք, մէկ կողմ կը թողուն իրենց միտքաթոյել չրջագեստն ու փափաքիկ չարչոները, կը գիմուն իրենց լերանց հանգիստատ, ձեռք կառնուն իրենց Ալփեան ձողն, և առնական կերպով լեռնէ ի լեռ ու հովազ հովիտ կը թափառին: Դիւրին է հզրակացնել թէ ինչ բարերար ազդեցութիւն մը կը ներգործէ այս իրենց վրայ ֆիզիքապէս և բարոյապէս: Երեկ անգլիացի պարոնի մը հետ կը խօսէի իրենց ազգային մարմնամարզիկ խաղերուն վրայ, որոց ո՛չ նուազ կը մասնակցի գեղեցիկ սեռն. և ինձ կը բացատրէր թէ ինչպէս այդ խաղերը մեծապէս կը նպաստեն իր ազգակցաց ֆիզիքական և բարոյական կրթութիւն:

Անընդհատ վիրիլք մէկ այս ճամբորդութիւնն ի Լանկաստրէ օճապատրաստ չաւիղներէ, որոց մէկ մասին վրայ կարելի է ձիով երթալ: Այդ տեղէն վեր ամէն մահկանացու իր արուեստներուն միայն կրնայ ապաւինիլ: Սրածայր գագաթ մէկ Լանկաստրէ որ կը ցցուի մեր առջեւ կապուտակ երկնից դէմ պանդով ահագին աշտարակի մը նման: Իր սեպ կողերն, ապառներ, հեւքամերժ, խարխլած ժայռերու կոյտերով ծածկուած են, ոչ տունկ մը կը բուսնի հոն և ոչ ալ փոքրիկ ծաղիկ մը կամ խոտ չիւղմ կրնայ սնունդ գտնել այդ ապառաժուտ կողերուն վրայ: Եթէ ագռաւն մինչեւ հոգ բարձրանար, հաճոյք չպիտի գար թառիւղ այդ անհրապոյր գագաթին վրայ, և թերեւս մոզէն ալ մերժէր մպլոլել այդ չոր ու ցամաք ժայռերէ վերը:

Այլ ապագոն ինձմէ առաջ և ինձմէ վերջ երկսեռ խմբակներ կան որ հեւ ի հեւ դէպ ի հոն ուղղած են իրենց քայլերն: Կարծես ուխտաւորաց խմբակներ են, որ քանի ծանօթ սրբավայր մը կ'ինթնան այցելելու: Դիւրանացի երիտասարդ գասատու մը նոր աչուադիս լեցուն կուգայ կանգնի ինձմէ արագաքայլ յայտնի գհանութեամբ մը, և ընդհատ ժայռերու հետ կ'անհետանայ: Կը նախանձիմ իր ուժին, բայց վրատահ եմ որ կարելի չէ իր այդ փութկոտ քայլերն չարունակել մինչեւ վերջ: Արդարեւ վերը ժայռի մը եռեւսնած կը գտնեմ զինքը չծծօլայի կոր մը կրծելով, և իր աչքերը մարած, խոնջած: Իր այս փորձառութենէն իրատուած պիտի չափաւորէ անչուշտ այսու հետեւ իր փառասրութիւնը. Երբ այսպէս տեսի զանգուածով ալ կուգան կանգնին իրենց նախորդներն եռեւս թողելու փառասրութեամբ:

Շատ խեղճուկ ու մխլամաքիկ գհանցած մէկ իմ վիրաւորեալ ինքնասիրութեանս՝ անցնել նուազ ատդ տարէցներէ և նուազ կորովի քանի մը կիներէ, որոց քայլերը չուտ մը գանգատիլ սկսած էին: Մանաւանդ գիրուկ կին մը, որոյ մանկամարդ հասակին յիշատակները միայն մնացած էին իրեն, ճամբուն եզերքն ընկղմած էր կխաեուազ իր ամուսինն որ իրեն կ'ընկերանար, ոչ աւելի մատղաչ և զօրեղ, անկարող ա՛ւ և է օգնութիւն մատուցանելու իրեն՝ կը նայէր ակնապիշ: Հոգին յօժար բայց մարմինը տկար:

Երեք ժամու չափ այսպէս մեր, մեր, միշտ դէպի վեր ելլելէ վերջ կը հասնինք լերան կոնին: Մեր գիմաց կը տարածուին Պէռնինեան և Յուրեկի լերանց խումբերն և իրենց առնարանները: Մեկէ վար կան ձնան գնդապատեներ: Շատերը արգէն բաժնուած են քառակողմնեան տանտիրուհիներէն: Հետեւ դէպի ձախ և դէպի յայ քանի մը նոր գագաթներ կ'սկսին ի յայտ գալ առաւօտեան չղերով ողողուին: Այս գահավէժ կռնէն մեր պիտի երթնէր, ժամէ մ'աւելի ճամբայ ունինք դեռ: Մերթ ժայռերու ճեղքերու մէջէն կ'անցնինք, մերթ քարի հատորներով չինուած սանդուխներէ կը բարձրանանք: Վերը Լանկաստրի խժուռ գագաթը, վարը խորխորատը: Թալակի նիհարակազ անձանց համար խոհեմութիւն չէ փորձել գայն: Արեւն ալ որ չատուն արդէն բարձրացած էր հորիզոնէն վեր, հոս մեր վրայ կը դեղու առաւօտեան իր չերմ ճառագայթներն: Բարեբաղդաբար օդն զով է, և տեսարաններն ալ մեր չուրջն հետզհետէ աւելի հրապուրիչ այնպէս որ ուրախութեամբ կանգ կառնուինք մերթ թէ չունչ մ'առնելու և թէ մեր աչքերը պահ մը մեր չուրջն ածելու համար:

Գագաթին վրայ ենք վիրկապետ Տիւարանն որ յանկարծ կը պարզուի մեր առջեւ, և այն իսկին տպաւորութիւնն որ կը ներգործէ մեր վրայ, ամէնէն ճարտար գրիչն իսկ կարող չէ նկարագրել: Համայնատարած ծով մը անհամար լերանց, որոց սպիտակ գագաթները փըրփրագեղ կոհակներ կը յիշեցնեն:

Ճիշդ մեր ոտից տակ կան քանի մը լըճեր. մին գրեթէ բոլորովին տառած է, միւսը սեւ ու մեսր գոյն մ'ունի, միւսն ալ կապուտակ գոյնով մը կը պատպռի: Ինչ մը հեռուն հիւրասոցը Պէռնինայի կիրճին որ դէպ ի Աւստրիա և դէպ ի Իտալիա կ'առաջնորդէ: Քանի մը հալիճներ իրենց օձապտոյտ չուրիններով: Քանի մը գիւղեր որ հեռուն կը նշմարուին և բոլոր մեր չուրջը Թիւօլի, Լօմպարտիոյ, Բիէմոնդի, կապիոնի և աւելի հեռուն Սաւոյայի լեռներն, որոց սին կը բարձրանայ միւսին գլխի, օրգան հայեացքը կրնայ տարածուիլ:

Փիձ Լանկաստրէ գրեթէ 11 հազար ոտք բարձրութեան կը հասնի: Իր գագաթին վրայ հաղիւ կրնան քառասուն անձինք տեղաւորուիլ: Եւ այս նեղ գագաթին մէկ կողմը երկաթեայ ձողերով կախուած տնակ մը կայ, ուր այլ և այլ ուտելիքներ ու ըմպելիքներ կը ծախուին, և բոլոր չրջապատն ամբողջ ցանկով մը պատապատուած: Գրեթէ բոլոր տեղը գրաւած է. գերմաներէն, ֆրանսերէն, անգլիերէն, իտալերէն կը լսուին խառնիխուռն: Ոմանք տեղնիկի մը չորքը բոլորած իրենց անօթութիւնն ու ծարաւն յագեցնելու կ'զբաղին: Այլք իրենց անուններն կ'արձանագրեն այցելուաց տետրակին մէջ: Ուրիշներ ալ յատկապէս պատրաստած նամակի թուղթի վրայ, զոր կինամ հոն իսկ գներ, քանի մը տողեր կը գրեն, իրենց բարեկամաց հետ այսպիսի բարձունքէ մը հաղորդակցելու համար: Այս նամակներն ընդունելու համար նամատատուն մ'ալ կայ հոն: Շատեր ալ իրենց դիտակը չեն հեռացներ իրենց աչքերէն: Մինչդեռ իրենց բարեկամներն ալ համայնատեսիլ պատկերի մը վրայ կը կարդան այլ և այլ լերանց անուններն ու նոցա բարձրութիւնն: Օգը բարեբաղդաբար չատ յստակ է և հեռուն, հեռուն, մամռոտիչ կ'երեւին ինձ՝ չզոյացող գագաթ մը որ Մօն Պլանն, Ալպեանց վեհագոյնն է կ'ըսեն:

Ժամէ մ'աւելի կը կենամ հոս, աչքերս չեն յագենար չուտէչ երկիւղած հիացմամբ այս տեսարանին վրայ որ Արարչին փառքն և նորա մատանց գօրութիւնը կը պատմէ: Նմանօրինակ բաղմութիւն տեսարաններու վրայ չատած էին արդէն աչքերս այլուր: բայց այս ինձ այնպէս կը թուէր թէ կը գերազանցէ զանոնք իր անօրինակ մեծութեամբ: Դժբաղս տաբար կարելի չէ բառերով ընթերցողաց աչաց առջեւ արտագրել տեսարանն, որ այժմ մտաց առջեւս կը ներկայանայ, երբ այս տողերը կը գրեմ հոգեվարքի:

Սպիտակ մշուշն կ'սկսի հետզհետէ սփռուիլ հեռաւոր հորիզոնին վրայ: Տիւարանն ծերն կ'ունձկանայ հետզհետէ, եւ բացակայ լիրանց գագաթներն ամպոց մէջ ծրարուելով: անհետ կը լինին մի գիմէ գինէ եւ մեր կը սկսինք իջնել լեռն ի վար. էն, գէմ առ ոչինչ մտան, այնքան դժուարին և աւելի թափկացուցիչ քան ելքն: Մինակ եւած էի, և հիմա կ'ինձեմ քանի մը ընկերներով որոց հետ գագաթին վրայ ծանօթացայ: Եւ ի՛նչ տաբօրինակ ընկերութիւն մ'էր, զոր կազմած էր դիպուածն. — Համայնատիլի վաճառական մը և իր որդին, գերմանացի մը վէնէզուէլեն, երաժշտութեան վիրթիւօզ մը ծնրդիրեն, զուարթ մարդ մը, և իր զուտրը, և հայ մը: Ս.

(Շար. Ա. եւ Բ. էջ)

Կ. ՊՈԼԻՍ ՕԳՈՍՏ. 3,15 1895

ԱՐԵՒԵԼՔ

ԴԱԻԱՆԱԳԻՆ ՍՈՎՈՐՈՂՆԵՐ

ԹՈՒՂԹ ԵՐԿՕՐԴ Ա.Ճ. ՄԵԼԻՍԻՆԵՑԻՍ

Կը յիշե՞ք Մալթիոյ Հայոց կեանքէն խոր-հրդով խաղագրական մը, (*) յորում կը քննէինք Մելիտինեցի ազգայնոց ա-մուսնական և ընտանեկան կարգ մը հե-տաքրքրաշարժ սովորոյթներն, և զա-սոնք չափաւորելու մտքով տեղական յանձնաժողովոյ մը դրած կանոնների աչքէ անցուցնելով, տահմանուած պա-հիժներուն ինչ ինչ տարապայման խոչ-տոլիւնները մատնանշիլ կ'ընէինք։

Այն խաղագրականը կարգադրեր են մեր Մելիտինեցի ազգայինք, և իրենց մէջէն ամենէն ուշիմ մէկն Աբշ-էբ ստո-րագրութեամբ փաՆէլի վիլլին յժուով պատասխան մը գրեր է, որ չհեկան է ոչ մէ իր հեղրածներուն, այլ նոր և մին քան զմիան հետաքրքրաշարժ տեղեկութիւններով զարս կը բերէ՝ տեղ-ւոյն ամուսնական և ընտանեկան սովո-րոյթներուն վրայ։

«Ընդրածին մանկան ի տես կամ ի չորհաւորութիւն գնացող ազգական կամ քարեկամ կանոց թիւը մինչեւ 50ի կրր-նայ հասնիլ։ մանկան ծնողք չկրնալով զայնս իրենց տան մէջ տեղաւորել, կը ստի-պուին մէկ մասն ալ դրացւոյն տունը տա-նել։ յայնժամ նոքա ալ իրենց արժա-նապատուութիւնը վիրաւորուած զգալով կը տառապին, իրարու տուն չեն երթեւեկեր, իրարու հետ չեն խօսիր ու չեն հաղոր-դուիր, երանի՛ թէ մանկան ծնողք զանոնք տեղաւորելու չափ տեղ ունենային, և կշացնելու չափ ալ հայ՝ որ պարտքի տակ չկնային։ ի տես գնացող կանոց կամին ու կամ՚ներըը, գաւն ու սինին (տե-սակ մը իւղալիք ; զոյոց (՞) ամենէն ան-հարին համար մէկ ոսկիի ծախք կ'ըլլայ) մանկան մայրն ուսէր, որ մանկան անունդ ըլլար։ Առոր «հագայի ազա» կ'ըսեն, (ինչ պէ՞ղ բառ,) որ այնչափ բազմութեան մէջ ո՛վ ուսելը յայտնի չըլլար»։

Աւասիկ մեծամեծ չարիք՝ անակ մարդոց համար որ ուրիշ հոգ ունենալ չեն փոյթըր։ Բայց կը հարցնենք թէ այս չարիքները դարմանելու համար կ'արժէ՞ եկեղեցական բանաբերանքի ենթարկել «յանցաւոր» կողմերը, Աբրաւիմին, պահ, Ս. Հաղորդութիւն զրկելով ան-նոնց, ինչպէս կը սպառնար իրենց հոչակաւոր կանոնագիրն, որ այնքան դուարթութիւն պատճառեց Վոսկոլի ախանց վրայ։

* *

Կ'արժէ՞ տառը համար մինչեւ Մա-լաթիա երթալ, մանաւանդ այս տա-քերուն։

Մինաց որ, Հայ մը ուելի կամ պա-կաս Մալաթիոյ մէջ, բարքերն զրպի փոփոխում մը պիտի չկրեն, երբ գաղա-փարները դեռ այնքան յեղուկ են հոն որ օրհնեքրայրն ու քինին խառնուե-լու խնդրոյն երբ իրենց տակի տորուն քիս մէջ գրեթէ մարդ չմնաց որ հարա-տևեաց հանդէսին ներկայ չգտնուի։ Մասքը 100—120 ոսկիի կը հասնէր։ Անոնք հա-րեւան են, անոնց չուրը կուգայ, չաղացքը կը գառնայ, ուզածնին Քող ընեն, իսկ Թ... ազբարը ի՞նչ ընէ։ դրամ չունի, ա-նոր ալ տղան չափահաս է։ 30 տարեկան եղեր է։ ամուսնացնելու համար 50 ոսկի պէտք է առնուազն։ Հողմով զարձած չա-զայքին չուրը ո՛ւր տեղն կուգայ։ Ուս-կի՞ց կրնայ գտնել Թ. ազբարը 50 ոսկին։ վարկ չունի որ փոխառութիւն ընէ. չատ չատ՝ իր փամ պատերով հիզոնը գրաւ կը դնէ, հուսկ ապա դայն ալ պարտատիրոջ տալով կ'ազատի պարտքէն։ եթէ այս ա-մենը չընէ, ամօթ է, մեծ ամօթ է։ Այս չէ՞ պատճառը որ Մելիտինէի մէջ 30—38 տարեկան երիտասարդներ չատ կան գեռ չամուսնացեալ»։

Հոս Պրն. Նամակագիրը խոչընկ լինչ կ'ընելու մէջ կը մտնէ, և քանի մը կարեւոր կէտեր իյարու հետ կը փոյթէ։

Նախ և առաջ, միայն Մելիտինէի յատուկ չէ որ հարուստներ ճոխ հարս-նիք կ'ընեն, աղբատներն՝ համառօտ։ Սատ ի կ. Պոլիս մեր աքին տակ, եւ-րոպական հիւրանոցի մը մէջ, հարուստ մը հարսնիք կը բռնէր ու մէկ օրուան մէջ 300 էն 400 ոսկի ծախք կ'ընէ. անդին համեստաւոր զոյգ մը քանի մը տաս-նեակ ոսկիով իւր կենաց ամենէն փա-ռաւոր օրը կը տօնէ։ Ո՞ւր լսուած է որ ընկերային դասակարգերուն այս ան-խուսափելի անհաւասարութեան պատ-ճառաւ հարսնիքներն ետ մնան։ Անհա-ւասարութիւնն անոնց ամեն օրուան կեանքին մէջ է արդէն, ու միայն հարս-նիքին օրը չէ որ երեւան կուգայ։

Ընդհանուր կերպիւ մը կարելի է ը-սել թէ հարսանեաց առիթ ուելորդ ծախքեր րնա մ'են հասիստ քաղիւե-լու վրայ։ Աւրիկա ճշմարիտ է աշխարհի ամեն կողմը։ Բայց այս մասին նոյն իսկ Պոլսեցիներուն մէջ մտնել սկսած պար-զաստութիւնը կրնայ օրինակ ըլլալ գա-ւառացիներուն, ոյք կարծենք իրաւունք չունին ուելի գոռոզանալու։

Մալաթիոյ յատուկ գժբախտութիւն մը եթէ կայ՝ սա է որ հոն ինչուան 30-38 տարու «տղայք» կը սպասեն ե-ղեր որ իրենց հայրեր գիրենք կարգեն։ Այս մասին տարբեր կը խորհուի Պոլսոյ մէջ, և իրաւունքը Պոլսեցիներուն է։ Պոլսոյ մէջ Հայ մը չի կարգուիր մին-չեւ որ չափահաս ու գործի մը տէր չըլլայ, և չափահաս ըլլալէն առքն, իւր կամքով կը կարգուի, իւր ուզածին հետ կը կարգուի՝ թէեւ իւր ծնողաց հաւանութեամբ, (առանց իրենց ծնողաց հաւանութեան կարգաւորներ Պոլսեցի-ներուն մէջ լատագոյն տիպարները չեն,) և ընդհանրապէս, իրենց ծախքով կը կարգուին հայ հրիտասարդք Պոլսոյ։ Հօր մեռնիլն առկ մնած՝ անոր դրա-մով կարգաւորներն ամենէն առնա-կան, ամենէն կորովի, ամենէն գոր-ծօն դէմքերը չեն Պոլսոյ Հայ հասարա-կութեան մէջ։ Իսկ մէ 30 էն ետքը Հայ մը իւր հօր դրամովը կին առնու Պոլսոյ մէջ՝ անուղ ըլլալու չափ հաղուագիւտ է։

* *

Մեր յունիս 21ի յօդուածով հար-ցուցած էինք թէ արդի տրամաբանու-թեամբ հարսնեաց երթալիք կիներուն միայն մեռոյն չափ գրուած է, կանո-նադրելով որ մէկ կին երթայ, իսկ այլերուն թուոյն չափ գրուած չէ, «եկող կին եմէ երթայ, պրն աւելորդ պիտի սեպուի և ենթարկուի «բարոյա-կան պատիժներու»։

Պրն. Նամակագիրն համով հոտով պատասխան մը կուտայ մեզ։

«Մալաթիոյ հարսերուն ու օրիորդնե-րուն ֆանթազիային հակառակ է՝ իրաւ, չորրի վրայ հիձնելով հարսնեաց մի եր-թալ անպատճառ ձի կ'ուզին, եթէ՞ հար-սանեկան լաթերն հանած յալով իրենց տուն-ները կ'երթան։ իսկ եթէ բարեբաղդաբար ուզածնին՝ ձի գտնուի (սակայն անհնարին է. գի եթէ ձի գտնուի, փեսացուին կողմը օրքան որ հարս, աղջիկ ու կին կան՝ ամ-բողջն ալ հարսնառուի պիտի երթան,) 25—30 հոգի կը հիձնան, և ամեն մէկ ձիս վրայ երկու հոգի։ երանի՛ թէ ձի հիձ-նալ գիտնային։ մէկն ալ պէտք է որ զըր-կելով ձիուն վրայ դնէ, ու ձիէն վար առ-նէ։ ուրիշ մ'ալ պէտք է որ ձիուն սանձէն քաշէ որ հարսը կամ աղջիկը վար չիյնայ։ Բաց ի տակէ՝ յառաջ կամ ետ կինալ կ'ուս-դին։ այս պատճառաւ չատ անգամ անոնք հարս, աղջիկներ, կամ իսանեցեալ օրիորդ-ներ տուներ և կամ եկեղեցին կը մոռնան՝ գիրենք գրկող ու ձի հատկացնող չգտնուե-լով։ Հարսանեաց մէջ երբ այս կը լսուի, ալէհէ մը կը բրդի, յայնժամ մոռ-ցուածը լաթերը կը հանէ, և անտերութիւնն անհնարով լալէն տուն կը դառնայ»։

Տեսաք հիմա եղած բանը։ Խեղճ Մալաթիոյ մանկամարդ հարսեր, դեռատարոյս օրիորդներ, խոնճունի տան-տիկիններ, որք գիրենք գրկող ու ձի հատեցնող չգտնելնուն համար գառ-նապէս կուլան, հարսանեկան լաթերնին կը հանեն, կը բզկտեն, մէկ կողմ կը նետեն և իրենց անտերութիւնը կ'սի-ձեն։ Մ'ը սիրտ կը դիմանայ այս ազի-տասի տեսարաններուն։ Ուրեմն մեր Մե-լիտինեցի ազգայինք այս տասիճան կը խնայեն կնասրոմութեան (իլեղեքդրի-տէ) նուիրական կանոններուն, իրենց հոչա-կաւոր կանոնագրով իրենց տանէն ու ինձորնի ռէլեֆն ընելու տեղ, աւելի աղէկ չէի՞ն ըներ եթէ հոգ տանէին ի-րենց գեղեցիկ ձիուն վարուկ սիրան այսքան չարաչար չվիրաւորելու, այն փափուկ սեռին որ համնիքի կ'ուզէ երթալ ո՛չ մէ իրա կամ չորրի վրայ նստած, այլ ձիով, Ամազոնիներու նման։ Ա՜խքա՛ն մեծ անպատեհութիւն մ'է այս հարսերուն, աղջիկներուն և տի-կիններուն ձի նստիլ չգիտնալն, երբ տեղային սովորոյթը պարտ կը դնէ միւս տեղն գրկել զանոնք և ձիու վրայ դնել, ու գարձեալ գրկած ձիէն վար առնուլ։ Ի՞նչ մեծ յոգնութիւն՝ ձիուն սանձէն քանել՝ որ հարսը կամ աղջի-կը ձիէն վար չիյնայ։ Մ. յապիւ յոգ-նութիւններէ զերծ մնալու համար է որ անսիրտ Մելիտինեցիք սոսկալի պա-հիժներով պայման դրեր են իրենց կա-նոնագրին մէջ որ նայի աղջիկներէն միայն մէկ հոգի հարսնառի երթայ։ Մենք կ'առարկեինք այս յիրը գ'ոնէ եօթնի բաժնելու, ... ի յիշատակ կանոց եօթն անուններուն որք կը պաշ-տուին Աստուածածնայ տօնին առթիւ։ Բայց կը խոստովանինք որ մինչեւ իսկ եօթէ եօթնի տեղ ուե կրնի, հարս կամ աղջիկ երթալին, պիտի վարանէինք մկրտելենէ, պակէ կամ Ս. Հաղոր-գութենէ զրկուն ենթարկել ձի նստիլ չգիտնալն աւելի սէրոյ Մելիտինեցի Հայու-հիները։ Շատ չատ պիտի պարտա-ւորէինք զանոնք ... ձի նստիլ սով-րեցնել, որով ո՛չ միայն յատկացած Մե-լիտինեցիներ կ'ազատին հարսնիքի գա-ցող կինէրն, հարսերն և աղջիկները գրկելու և ձի նստեցնելու տարապարա-հակէն, այլ և ֆիզիքական չատ լաւ վարժութիւն մը մեռ կը գտնէ հայ ի-գական սեռին մէջ։

Բ. Ֆ.

ՔԱՂՔԱԿԱՆ

ՋԱՐԴ ԲՐԻՍՏՈՆԼԻԾ։— Շանկայէ կը հեռագրուի Օգս. 13ին թէ Զէնկ-Ֆուի կամուրջի միսիոներայ գործին առթիւ Զինու կառավարութեան յոյժ Ֆրանսայի գեսպանին ըրած պահանջումները կար-գադրելու վրայ են։ Տ. Տիւնան ե-պիսկոպոս, անգամ երկուց կառավա-րութեանց կողմէ կարգեալ յանձնաժո-ղովին, իւր չինացի պաշտօնակից ընդ-դիմութեան հակառակ, յաջողեցաւ բաց-որոշ վկայութիւններ ձեռք բերել Լիու փոխարքային և Ֆունկ իշխանին գէմ։ Զի կարծուիր որ այս դիմաւոր յանցա-ւորք կարենան մարթուիլ ելնել։ Բայց վերջապէս, իրողութեանց ասպարէզը Զի-նու մէջ է։ Այնն բան պատասխան է այդ զարմանալի երկրի մէջ, որ պատ-մութեան մէջ երեւցած ամենածանր պարտութիւններէն մին գեռ նոր կրեց, ու նորէն խնդիր դիմելը չէ եկած։

ԱՆԳԼԻԱ եւ ՖՐԱՆՍԱ.— Թ՚ե կ'ըսէ թէ Զինու մէջ քրիստոնէից յարգն կարգ անկարաձիչ կը կացուցանէ որ եւրո-պական պետութիւնք Տէրութիւնք միասա-նին՝ քրիստոնէից իրաւունքներն յար-գել տալու համար Զինու կառավարու-թեան։ Այս միաբանութեան նախա-ձեռնարկ պիտի ըլլայ հարկաւ այն Տէ-րութիւն որոյ հպատակներն ամենէն աւելի վնասուած են։ Այս պարագային մէջ, կ'ըսէ, բարոյական միութիւնը Զինու գործերուն մէջ որ մի քանի ամիս առաջ խանգարուած էր Անգլիոյ մեկուսի կե-նալովը՝ պիտի վերահաստատուի նոյն իսկ Անգլիոյ նախաձեռնութեամբ, և Զին պիտի պարտաւորուի գոհացում տալ բոլոր Եւրոպիոյ։

Վեհ. ԹԱԴՈՒԽԻՈՆ ՃԱՒԻԴ վերջնապէս իմբաղրուեցաւ և ընդունեցաւ Անգլիոյ նախարարաց խորհրդոյն անցեալ ուրբաթի նստին մէջ, և Ն. Վեհափառութեան ստո-րագրութեան ներկայացուելու այս երեք-շաբթի Ուինտսորի պալատին մէջ։ Երեկ կարգացուած պիտի ըլլայ Խորհրդարանին մէջ, և անոր վրայ վիճաբանութիւնին այսօր պիտի սկսի։

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆԻ գաֆատառնգ Կոստան-դինոս իշխան, քեռայր Վիլհելմ Կայսեր, քանի մը բարձրատիճան հիւղէն սպայից հետ Ֆրանսա պիտի երթայ քիչ օրէն, և ուղի ուղով պիտի հետեւի ֆրանսական բա-նակի մեծ ռազմավարժութեան։

Պ. ՎԱՆԿԱՒԱԼ, Հռոմայ ռուս դեսպա-նը, Փարիզի դեսպան պիտի ըլլայ եղեր Պառն Մօրէնհայմի տեղ։ Պ. Վանկովալ ժամանակաւ կ. Պոլսէ Ռուսիա գաղթած յոյն գերդաստանէ մը սերիակ է, և ժա-մանակակից ռուս գիւանագիտաց ամենէն կարողներէն մին կը նկատուի։

ԿՈՑՐԵՐՈՒ ուսուցիչք միջազգային կա-մաժողով մ'ըրին այս օրերս Միւնիխի մէջ, և կոչերը կրկին և անոնց ուսմունք սորվեցնելու մասին իրենց անձնական փոր-ձառութիւններն իրարու հաղորդեցին։ Յա-ջորդ համաժողովը 1898 ին պիտի ընէն Պերլինի մօտ ի Մգեկլեց։

ՄԻԼԻՈՆԱՏՏԵՐ ՄԸ ՍՊԱՆՈՒՄԸ. —Փէչ-թայէ կը յայտնուի թէ Հասս և Տէօյչ պայմանագրական մեծ տան ընկեր Լուա-վիկ Տէօյչ անցեալ չորեքշաբթի բէվոլվըրի հարուածով մը սպանեցաւ իւր գրասենե-կին մէջ, ուր իւր վրայ յարձակեցաւ Խա-դար անուն անտառի քնդիչ մը, որ կը պնդէր թէ 4,000 ֆիորին առնելիք ունի այս տունէն՝ իբրեւ վարձք իւր կատարած գործերուն համար, իսկ Տէօյչ կը մեր-ժէր։ Տէօյչ ազգատ մարդու մը գաւակ էր, որ ինքնօգնութեամբ այնքան յառաջ գնաց որ ճշմարիտ միլիոնատէր մը եղաւ (ֆիորին-ով)։ Երեք որդի գաւակ կը թողու։

ԳՈՒԼՈՇԵՎ պուլկար երեսփոխանն յան-կարծական եղեր է։

ՊՈՍՆԱ—ՀԵՐՍԷԳԻ նահանգային Պան-քան վերջնապէս կազմակերպուեցաւ 10 մի-լիոն ֆիորին դրամագլխով։ Իւր գլխաւոր գործ պիտի ըլլայ մանր փոխառութիւն-ներ ընել երկրագործներուն, արհեստա-ւորներուն և խանութպաններուն։

ՍԵՐԲԻԱ բողոքից պուլկարական այն առարկութեան դէմ թէ Ռասովայի նահան-գը մանող ազազակներ պուլկարական սահմանագիծէն չեն անցներ, այլ Սիրպիոյ սահմանագիծէն, որ այնքան լաւ պահպա-նուած չէ։ Պելկրատի կառավարութիւնն հաստատից թէ ինք ամեն զգուշական մի-ջոցներ ձեռք առած է որպես զի հրոսա-խմբիր իւր երկրէն անցնելով չմտնեն մա-կեդոնեան գաւառներու։ Հիմա Սերպիա և Պուլկարիա գովելի մրցում մը կ'ընեն այս մասին իրենց սահմանաց ուշադիր պահպա-նութեան տեսակէտով։

ՀԵՌԱԳԻՐ

ՓԵԴԵՐԱՊՈՒՐԿ, 13 Օգս.—Փարիզի ռուս դեսպան Պառն Մորենհայմ դիւանագի-տական ծառայութեան մէջ մտնելուն յիս-նամեակը լրացաւ։ Այս առթիւ Ջարը դես-պանին տուաւ Մ. Վատիմիրի Ա. կարգի պատուանշանն, որուն կցուած հրովար-տակին մէջ կայսրը կ'ըսէ առ Պ. Մորէն-հայմ. «Ռուսիոյ և Ֆրանսայի մէջեւ բարե-կամական յարաբերութիւնները պահպա-նելու համար ձեր յայտ գործունէութիւնը կը նպաստէ խաղաղութիւնն ամրապնդելու, որ իմ սրտիս այնքան սիրելի ձեռնարկ մ'է։»

—Պ. Հանոթօ, արտաքին գործոց նա-խարարը, չնորհաւորական հեռագիր ղրկեց առ Պ. Մորէնհայմ, անոր դիւանագի-տական ծառայութեան առթիւ, չիչտելով այն կէտի վրայ թէ դեսպանն իւր բեղմ-նաւոր կեանքին մեծ մասը Ֆրանսա անց-ցուցած է։

—Ռուսերէնլէզն առեւտրական գաշնա-գրին ստորագրութիւն չետաձգուեցաւ ա-նան, վասն զի վերջին պահուն Փեդերս-պուրկ հարկ տեսնուեցաւ ինչ ինչ տրա-մապրութեանց բարեփոխութիւն։ Ծանաս-տան արդէն ստորագրած էր գաշնագիրը։

—Եվտական նախարարութիւնը Գոլո-առեւտրական ռուս գործակալի պաշտօն մը հաստատից։ այդ գործակալ պիտի հետա-մուտ ամբողջ Թուրքիոյ, Պալքանեան երկիր-ներու և Եգիպտոսի վաճառականութեան։

ՍՈՖԻԱ.—Ֆերտինանտ իշխան երեկ ի-րիկուն հասաւ։ չատ աղէկ ընդունելութեան

ԱՂԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երեկ Սերպիոյ լիագաւառին ծննդեան տարեդարձը ըլլալով Ամեն. Ս. Պատ-րիարք Հօր կողմէ Գին. Փոխանորդը, Տիրան Եպ. Քէլեկեանի ընկերակցու-թեամբ թագադիր գնաց և շնորհաւոր-կան այցելութիւն տուաւ սերպիական դեսպան Պ. Վլատան Եորկեվիչի։

Ուսումնական Խորհուրդն իր երկուշաբ-թի օրուան նիստին մէջ հետեւեալ տնօրի-նութիւններն ըրաւ։

Մանկապարտէզի և Տարրական Նա-խակրթարանի ծրագրերուն վրայ վերջ-նական ընթերցումէ մը յետոյ, Խորհուրդը որոշեց ըստ օրինի ներկայացնել զանոնք Ման ժողովոյ վաւերացման և ապա տը-պագրելով յղել մայրաքաղաս եւ գաւառա-կան վարժարաններուն՝ ի կիրառութիւն։

Մասնաւ մանկավարժական հանդիսին միամեայ մատակարարութեան հաշուեցոյցը ներկայացած ըլլալով, Խորհուրդը յետ քննութեան վաւերացուց զայն և միաձա-յնաբար որոշեց ուղարկել ի կիրառութիւն։

Մասնաւ մանկավարժական հանդիսին միամեայ մատակարարութեան հաշուեցոյցը ներկայացած ըլլալով, Խորհուրդը յետ քննութեան վաւերացուց զայն և միաձա-յնաբար որոշեց ուղարկել ի կիրառութիւն։

Մ Ա Զ Դ

Աս. Թագ. Խորհրդոյս և աս. Հոգեաբաջա-ծին Պատրիարքական Վարչութեանց Տպարանէն։

Շրջանաւարտներու քննիչ յանձնաժո-ղովը պիտի չարունակէ յառաջիկայ ուր-բաթ, Օգոստ. 4, առաւօտուն ժամը 2-5 և կէս օրէն ետք ժամը 6—9 (ը. բ.)։

Նոյն օրուան քննելի ուսմանց առար-կայներն են.

Բնական և Բնագրամական գիտու-թիւնք, Առողջաբանութիւն, Զեռական աշխատութիւնք։

Ի դիմաց Շ. Ր. Ծանձնաժողովոյ

Ատենապետ Ատենադպիր

Գ. Ա. ՄԱԼԱԹԵԱՆ Ց. Կ. ԿԻՒՄՇԵԱՆ

ՀԱՒՔԻՆ ՀՈՒՐՔ

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆՔ.—Պիզա գաւառին Նախ-անուանեալ Պոլսի նախկին Նախ Մահ-մուտ Ֆայիք էֆէնտի։

Տիարպէքիրի Միտհաթ գաւառակին Նախ անուանեցաւ Ավնիյէի Նախ Ապ-տիւլգադիր Խալիս էֆէնտի։

Էրզրումի Ղոլի գաւառակին Նախ ան-ուանեցաւ Թօրթօմի Նախորդ Նախ Մէհ-մէտ Սապրի էֆէնտի։

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ՁԵԿՈՒՑՈՒՄ.—Օգոստ. 1 Թուականաւ Բարձր. Մեծ-Նպաստաւորին ուղ-ղեալ հեռագրեր ծանուցած են թէ Հիճազի, Հալէպի, Եկեփրեմի, Խարբերդի, Պէյրութի, Ատանայի, Էրզրումի, Սըվազի, Տրապիզո-նի, Տիարպէքիրի, Վանայ և Պիթլիսի նահանգաց մէջ ալ չնորհիւ Վեհ. Սուլթա-նին, կատարեալ անդորրութիւն և ապա-հովութիւն կը տիրէ։

ՎՍԵՄ. ՆՈՒՃԻՒ ՓԱՇԱ. — Եմմական նախարար Վսեմ. Նազիֆ փաշա, որ մէկ քանի օրէ ի վեր հիւանդ էր, ապաքինած ըլլալով երեկ ներկայ գտնուեցաւ Նախա-բարաց Խորհրդոյ նիստին։

ԵՒՐՈՊՈՍԻ խոփ Բարձր. Ապպաս փա-շա Սաֆա էյ Պահր զբօսանուսով Մարմա-րայի մէջ պտոյտ մը կը կատարէ։ Զբօսա-նաւը եալովի առջեւ գացեր է անկից Մուտանիա ուղեւորելիր է։ Սաֆա էյ Պահր երէկ Մեծ Կղզի ժամաներ է։

Ր.եքիի վարչութեան եմմական 1310 տարւոյ հաչիւները քննելու համար պաշ-տօն յանձնուած է Հանրային Պարտուց քննիչ Եակոբ փաշա, եմմական ժողովոյ անդամներէն Մակրար պէյի և Մալիյէի հանրային պարտուց ճեւիչին քարտուղար-ներէն Մարաչեան էֆէնտիի, որք ի մօտոյ գործի պիտի սկսին։

ՌՈՒՍԱԿԱՆ դեսպանատան դիւանապե-տան կոչում հարիւրապետ Պ. տ'Եչէտառ, որ արձակուրդով բացակայ կը գտնուէր, մայրաքաղաքս դարձաւ։

—Ռուսական պահականաւը Քոլֆէյ, որ Սէվաստացւոյ տապած էր Քարիճով ծո-վակալը, երէկ հոս վերադարձաւ և Պէօ-յիւքտէրէի առջեւ խարսխեց։

—Ռուս կառավարութեան որոշմամբ մայրաքաղաքիս դեսպանատան համար ա-ռեւտրական կոչում մը պիտի կարգուի։

ՊԵՏԱԿԱՆ Խորհուրդն այսօր նկատողու-թեան պիտի առնու Ամասիայի, Անտիոքի և Սէլանիկի մէջ հիմնադրուելիք վար-ժարաններ հաստատելու խնդիրն, որուն համար երկրագործական նախարարու-թիւնն և Հանրային Պարտուց վարչութիւնը տարիր կարծիքներ կը յայտնեն։ Պետա-կան Խորհուրդը նոյնպէս նկատողութեան պիտի առնու տեղեկագիր մը, որ ցոյց կու-տայ Ամասիայի, Անտիոքի ու Սէլանիկի ժեռաքի տասանորդի որոց բազդատական մէկ ցուցակը՝ Պրուսայի չերամաբուծական վարժարանին հաստատուելէն երեք տարի առաջ ու ետքը։

ՀԵՐԵԼԱՆԻՒ. — Առաջիկայ կիրակի օր ժամ 9էն 12, ի Թարապիա Սրմէէր Բոլաս օթէլի գարատանին մէջ հեծելանիւի արշաւ մը տեղի պիտի ունենայ՝ Օսմ. Պանքային ընդհանուր տնօրէն Սըր է. վինսընդի հովանաւորութեամբ։

ՊԱՊԱԿԱՆ նուիրակ Տ. Պօնէքիի ժեռած րլլալուն դրոյցը բոլորովին անհիմն է։ Տ. Պօնէքի, որ այժմ Իտալիա կը գտնուի, բոլորովին առողջ է։

ՍԱԳԴՋԷՆ պատգամաւորութիւն մը զոր զոր կը կազմեն երկու իսամ ու երեք քրիստոնեայ, մայրաքաղաքս եկած է՝ ձեռն-հաս իշխանութեան ազերագիր մը մատու-ցանելու համար, որով կը խնդրեն բարե-փոխել կզզւոյն քարափին ու նաւահան-գստին չինութեան համար տրուած մե-նաշնորհին այն տրամադրութիւնները որք կը վերաբերին մուտքի ու խարսխանիչի յա-տուկ տուրքերուն։

ՄՕՏԱՒ մէջ օգոստոս 15ին, 27ին ու 31ին (Ն. Տ.) առագաստաւոր զբօսանաւերու արչաւ մը տեղի պիտի ունենայ։

ՀԱՆՔ. — Դաստէմունիի Սինոպ գաւա-ռին Պոյապատ գաւառակին Թուրգան գիւղախումբի Ուլուք անուն տեղը գտնուած գառիկի (արսենիք) հանքի մը չահագործ-ման համար 99 տարուան մենաշնորհ պի-տի տրուի Պոյազը Հաճըզադէ Մուսա էֆ-ֆէնտիի և իր ընկերներուն։ Տօքթ. Անաս-թաս Վասիլիատիի, Ուրախլօղլու Հաճի Եօրկաքիի և Սիւլէյման էֆէնտիի աղկան։ Ախչէ Հատիքան։ Հանքը 1,778 էքթառ տարածութիւն ունի։

ԳԱՍԱՊԱ-ԻԶՄԻՐԻ երկաթուղւոյն և ճիւ-ղերուն օգոստոս 3ին (Ն. Տ.) ուարտող շաբթուան հասոյթը հաս է 4,058 օսմ. ոսկի։ Այդ գծին ներկայ տարւոյ 31 ամիս-ներուն հասոյթն է 59,592 օսմ. ոսկի։

ՊՈՒԼԿԱՐ ԱՒԱԶԱԿՆԵՐ.— Աթէնքի Աչ-քօքլիս լրագիրը, իր Սէլանիկի թղթակիցէն առնելով, կը գրէ թէ Գօսոֆաի ու Սէլանիկի նահանգներն անցնող պուլկար ուազագաց ողջ ձերբակալուածներէն հարիւրի մօտ մարդիկ երեք անգամէն Սէլանիկ տարուած են։

Ոստիկան-գինուորք աղէկ վարուիր են անոնց հետ։ Աւազակներն իրենց ասպատա-կութեան միջոցին երեք օր անօթի մնացած ըլլալով, իրենց ձերբակալումէն յետոյ մէկ քանի անգամներ հաց ու կիսկառը տը-րուած է։ Աւազակներէն երախտագիտու-թիւն յայտներ են։

Պ. ՆԻԿՕԼԱ ՁԱՐԻՖԻԻ յուզարկաւորու-թիւնը տեղի ունեցաւ երէկ մեծ հանդէ-սով։

Պ. Ձարիֆիի մահուան գոյժը լսուելուն պէս, բազմաթիւ անձնաւորութիւնք Մեծ Կղզի փութային և հանգուցեալին տունը երթալով ցաւակցութիւն յայտնեցին։

Մարմինը տանը վարի յարկի սրահներէ միոյն մէջ դրուած էր՝ մոմերով եւ ծաղ-կեփունջերով չրջապատուած։

Այլ և այլ կողմերէ ցաւակցական հեռա-գիրեր կը հասնէին անընդհատ։

Հէյլհնական դեսպան Մավրոկօրտաքի իշխանը, առաջին քարտուղար Պ. Զալաքօս-քիսի հետ, երէկ առաւօտ եէնիքէուէն Մեծ Կղզի գնաց դեսպանատան չգեմակոչիկով և ցաւակցական այցելութիւն տալով այրի տիկնոջ Ձարիֆիի, ուրիշ պատուական խոսքեր ը-նաւ։ Պ. Պ. Էվէնկիոսիս ու Սքէֆանովիչ ալ երէկ առտու Մեծ Կղզի գացին։

Մախաուէի Շահինն չգեհաուն, որուն կայմին վրայ հելլենական դրոշը կէս պար-զուած էր ի նշան սգոյ, երէկ առաւօ-ժամ 3 1/2ին Գարաքէօյի կամուրջէն մեկ-նելով Մեծ Կղզի գնաց։ Շոգենաւին մէկ կը գտնուէին հկեղեցականք և հրաւիրելոց բազմութիւն մը։

Աեեղեական թափորը ճիշդ կէս օրին հանգուցեալին քնակարանէն ճամբայ ելաւ հետեւեալ կարգով։

Քաղաքապետութեան պաշտօնեայք, Մեծ Կղզւոյ պրսական ու իգական վարժարանաց աշակերտութիւնք ու աշակերտուհիք, որք ծաղկե փունջերը կը կրէին, հելլենական ընդհա-նուր հիւպատոսարանի բարապանք, կող-բականք՝ նախագահութեամբ Գաւորչիի մեծարգոյին, որուն կ'ընկերանային հաս-ի՛ւրհ պարոնք Պ. Ֆիլօն, Պ. Կ. Քուբա, Պ. Ն. Ֆօթիատես, Պ. Զ. Հաճօբոլօ, Գ. Մ. Էլիասքօ և Անթօբուլօ փաշաս կերտոնները բռնած էին Պ. Պ. Բուքոնի, Բէսմաջոլու, Կ. Տօրիցա, Տ. Վալսամօ, Պ. Սկութա, Բ. Հաճօբուլօ, Պոքը պէյ ու Ն. Էլիասքօ։

Սգակիրներէն էին Պ. Լէօնիտաս Կ. Զա-րիֆի, հանգուցեալին եղբօրորդին և Պ. Բուլղարաս՝ փեսան, որոց կը հետե-ւէին Զարիֆի տան պատկանող անձինք։ Ռատկանագիծուորք թափորին երկու կող-մէն կ'ընթանային։

Ժամ 6ին Շահինն չոգենաւը Մեծ Կղզիէն ճամբայ ելաւ և 7ին հասաւ Թօփհանէ; ուր դագաղը գետեղուելիքն մեծ կղզի գնաց դեսպանատան չգեմակոչիկով և ցաւակցական այցելութիւն տալով այրի տիկնոջ Ձարիֆիի, միթիարական խոքեր ը-նաւ։ Պ. Պ. Էվէնկիոսիս ու Սքէֆանովիչ ալ երէկ առտու Մեծ Կղզի գացին։

Մախաուէի Շահինն չգեհաուն, որուն կայմին վրայ հելլենական դրոշը կէս պար-զուած էր ի նշան սգոյ, երէկ առաւօ-ժամ 3 1/2ին Գարաքէօյի կամուրջէն մեկ-նելով Մեծ Կղզի գնաց։ Շոգենաւին մէկ կը գտնուէին հկեղեցականք և հրաւիրելոց բազմութիւն մը։

Աեեղեական թափորը ճիշդ կէս օրին հանգուցեալին քնակարանէն ճամբայ ելաւ հետեւեալ կարգով։

Քաղաքապետութեան պաշտօնեայք, Մեծ Կղզւոյ պրսական ու իգական վարժարանաց աշակերտութիւնք ու աշակերտուհիք, որք ծաղկե փունջերը կը կրէին, հելլենական ընդհա-նուր հիւպատոսարանի բարապանք, կող-բականք՝ նախագահութեամբ Գաւորչիի մեծարգոյին, որուն կ'ընկերանային հաս-ի՛ւրհ պարոնք Պ. Ֆիլօն, Պ. Կ. Քուբա, Պ. Ն. Ֆօթիատես, Պ. Զ. Հաճօբոլօ, Գ. Մ. Էլիասքօ և Անթօբուլօ փաշաս կերտոնները բռնած էին Պ. Պ. Բուքոնի, Բէսմաջոլու, Կ. Տօրիցա, Տ. Վալսամօ, Պ. Սկութա, Բ. Հաճօբուլօ, Պոքը պէյ ու Ն. Էլիասքօ։

Սգակիրներէն էին Պ. Լէօնիտաս Կ. Զա-րիֆի, հանգուցեալին եղբօրորդին և Պ. Բուլղարաս՝ փեսան, որոց կը հետե-ւէին Զարիֆի տան պատկանող անձինք։ Ռատկանագիծուորք թափորին երկու կող-մէն կ'ընթանային։

Ժամ 6ին Շահինն չոգենաւը Մեծ Կղզիէն ճամբայ ելաւ և 7ին հասաւ Թօփհանէ; ուր դագաղը գետեղուելիքն մեծ կղզի գնաց դեսպանատան չգեմակոչիկով և ցաւակցական այցելութիւն տալով այրի տիկնոջ Ձարիֆիի, միթիարական խոքեր ը-նաւ։ Պ. Պ. Էվէնկիոսիս ու Սքէֆանովիչ ալ երէկ առտու Մեծ Կղզի գացին։

Մախաուէի Շահինն չգեհաուն, որուն կայմին վրայ հելլենական դրոշը կէս պար-զուած էր ի նշան սգոյ, երէկ առաւօ-ժամ 3 1/2ին Գարաքէօյի կամուրջէն մեկ-նելով Մեծ Կղզի գնաց։ Շոգենաւին մէկ կը գտնուէին հկ

ՄԱՐՏԻ 3 ՕՐԱՏՈՒ 1895 ՀԱՐՑԱՍԻՐԱՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՄԵՆԱՀԱՐՍՏԱԿԱՆ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆՅԱՑ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների նախագահ Գրովեր Քլիվլենդը, որ ընտրվել է 1884 թվին, 1888 թվին չի կարողացել վերընտրվել, որովհետև ընտրությունների ժամանակ նրա հակառակորդ Հարիսոնը ավելի շատ ձայներ է հավաքել, քան Քլիվլենդը։ Սակայն 1892 թվին Քլիվլենդը նորից ընտրվել է նախագահ։ Ինչպես հայտնի է, Միացյալ Նահանգներում նախագահը ընտրվում է չորս տարի ժամանակով։ Այդ պատճառով Քլիվլենդի նախագահության ժամանակը լրանում է 1897 թվին։

Ամերիկայի նախագահները ընտրվում են ժողովրդի կողմից, բայց ընտրությունները կատարվում են ոչ թե անմիջապես, այլ ընտրողների միջոցով։ Ընտրողները ընտրվում են ամեն չորս տարին մի անգամ, նոյեմբերի առաջին երկուշաբթի օրը։ Ընտրողների թիվը հավասար է Միացյալ Նահանգների կազմի մեջ մտնող նահանգների սենատորների և ներկայացուցիչների թվին։ Ընտրողները հավաքվում են իրենց նահանգների մայրաքաղաքներում և ընտրում են նախագահին։ Ընտրողների ընտրությունը կատարվում է դեկտեմբերի առաջին չորեքշաբթի օրը։ Ընտրողների ընտրությունից հետո նրանք ստորագրում են ընտրության արձանագրությունը և ուղարկում են Վաշինգտոն։ Հունվարի 4-ին Սենատի և Ներկայացուցիչների պալատի նիստում արձանագրությունները բացվում են, հաշվվում են ձայները և հայտարարվում, թե ով է ընտրված նախագահ։

Ամերիկայի նախագահները ստանում են տարեկան 50,000 դոլար ռոճիկ։ Նրանք ապրում են Վաշինգտոնում, Սպիտակ տանը։ Նախագահի տունը շրջապատված է մեծ պարտեզով։ Նախագահի տունը ունի 100 սենյակ։ Նախագահի տան մոտ 40 հոգի է ծառայում։ Նրանք ստանում են ռոճիկ։ Նախագահի ընտանիքը ապրում է նրա հետ։ Նախագահի կինը ամեն ուրբաթ օրը ընդունելություն է անում։ Նրա ընդունելության ժամանակ կարող է ներկա լինել ամեն մարդ։

Նախագահի ընտանիքը ամառը անցկացնում է Նյու-Յորքի նահանգի Սարատոգա քաղաքում։ Այնտեղ նրանք ունեն մի մեծ տուն։

Նախագահի ընտանիքի անդամներից ամենահայտնին նրա կինն է։ Նա ամենագեղեցիկ կինն է Միացյալ Նահանգներում։ Նրա անունը Ֆրանսես է։ Նա ծնվել է 1864 թվին։ Նրա հայրը մահացել է, երբ նա 2 տարեկան է եղել։ Նրա մայրը ամուսնացել է մի հարուստ վաճառականի հետ, որի անունը Ֆոլսոմ է եղել։ Ֆրանսեսը մեծացել է Ֆոլսոմի տանը։ Նա 21 տարեկան հասակում ամուսնացել է նախագահ Քլիվլենդի հետ։ Նրանք ունեն 5 երեխա։ Նրանց անունները Ռուզ, Մարիոն, Էսթեր, Ռիչարդ և Ֆրանսես։

Նախագահի կինը շատ սիրում է ծաղիկներ։ Նա ամեն առավոտ ծաղիկներ է քաղում իր պարտեզում։ Նա սիրում է նաև ձիավարություն։ Նա ամեն օր ձիավարում է։ Նա շատ լավ է նվագում դաշնամուրի վրա։ Նա սիրում է նաև կարդալ։ Նա կարդում է ամեն նոր գիրք, որ դուրս է գալիս։ Նա սիրում է նաև գրքեր գնել։ Նա ունի շատ մեծ գրադարան։

Նախագահի կինը շատ սիրում է իր երեխաներին։ Նա ամեն օր նրանց հետ զբոսնում է։ Նա նրանց հետ խաղում է։ Նա նրանց հետ նստում է ճաշի սեղանի շուրջ։ Նա նրանց հետ ուրախանում է։ Նա նրանց հետ տխրում է։ Նա նրանց հետ ամեն ինչ անում է։

Նախագահի կինը շատ սիրում է իր ամուսնուն։ Նա ամեն առավոտ նրա հետ նախաճաշում է։ Նա նրա հետ ճաշում է։ Նա նրա հետ ընթրում է։ Նա նրա հետ քնում է։ Նա նրա

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԱՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Ընդհանուր կապիտալ՝ 11,671,018 ոսկի. Պահեստային կապիտալ՝ 3,000,000. Պարտատոմսերով ապահովագրութիւն՝ 4,444,600

ՀԱՄՈՒԹ 1894 ՏԱՐՈՒՆ 2,906,678

ՀԱՄՈՒԹ 1894 ՏԱՐՈՒՆ 1,105,300

Ընկերութիւնս կը յանձնէ ապահովագրել ամէն տեսակ շէնքեր, կահ-կարասիներ, ապրանքներ, գիւղատնտեսական մթերքներ, ինչպէս նաեւ՝ ցորեն, գարի, վարսակ, խոտ, գինի, ծխախոտ, բամբակ, մետաքսի թել, ձիեր, եզներ, կովեր, ոչխարներ, այծեր, խոզեր, ուղտեր, էշեր, ջորիներ, թռչուններ, մեղուներ, ինչպէս նաեւ՝ ամէն տեսակ անասուններ։

Ընկերութեան գործակատարներ կը պահանջուին Կարսի, Ալէքսանդրապոլի, Էջմիածնի, Նոր Բայազէտի, Վաղարշապատի, Երեւանի, Նախիջեւանի, Շարուրի, Սուրմալուի, Ղարաքիլիսայի, Ղազախի, Թիֆլիսի, Ախալքալաքի, Ախալցխայի, Բաթումի, Քութայիսի, Սուխումի, Ռոստովի, Նոր Նախիջեւանի, Ղրիմի, Մոսկուայի, Պետերբուրգի, Վարշաւայի, Լոնդոնի, Փարիզի, Վիեննայի, Պրուսիոյ, Ամերիկայի եւ Ասիոյ մէջ